

szokat olvashatunk a fáknak magról való neveléséről, a famagvak elvetéséről, a faiskolában szükséges tennivalókról a dugványok neveléséről és kezeléséről, a gazdasági fák célszerű ültetéséről, a botlásról; a rendes évi vágásokról, élő sövények készítéséről. A selyemtenyésztés céljaira szükséges szederfák ültetéséről s ápolásáról pedig 6 teljes oldalon kapjuk a szükséges ismertetéseket

A gazdasági faültetés hasznait következőképpen írja le a mű: „1. Ezek által észrevétlenül megszerezheti magának a gazda a szükséges tűzifát és számláját megkímélve, földjeinek termékenységet növeli

2. Könnyen jut a szükséges szerszámfához és a legjobb szőlőkarókhoz.

3. Megkötheti a homokterületeket, melyek nemcsak magukban haszontalanok, hanem a szomszéd földeknek is veszedelmesek.

4. Termékenyebbé teheti rétjeit és földjeit, amennyiben a faültetések a szelek kártékonyságát megtörik.

5. Biztosíthatja általuk birtokának határait és elejét veheti sok izetlen és költséges porlekedésnek

6. Havas téli időkben a faültetések biztos útmutatók gyanánt szolgálnak.

7. Házát élő fákkal körülülteve megvédheti a tűzveszély ellen vagyonát.

8. A gazdasági faültetések arra mutatnak, hogy a vidéket szorgalmas és értelmes nép lakja, mely hálás munkásságában azon földdarabnak ékességéről is gondoskodik, melynek jólétét köszöni.”

Ily és ehhez hasonló útmutatásokkal igyekeztek a gazdasági faültetés és erdészet ügyét szolgálni már 67 évvel ezelőtt.

Dr. Tomasovszky Imre.

K Ü L Ö N F É L É K

SZEMÉLYI HÍREK.

Vett értesülés szerint a m. kir. földművelésügyi miniszter úr 1932. évi január hó 2-án 4587—1931. eln. sz. alatt kelt intézkedésével a földművelésügyi minisztérium erdészeti I. főosztály 3. ügyosztályának (állami erdőgazdasági üzemek) vezetésével Molcsány Gábor m. kir. erdőtanácsost bízta meg.

Karácsonyi levél.

Tisztelt szerkesztő úr, nekem kedves öreg barátom!

Az alábbi pár sorom részére egy kis helyet kérek!

Harsány éljenek, hatalmas taps és örömkönnyek csillogása fogadta Papp Béla öméltóságának, a földművelésügyi miniszter úr ő

nagyméltósága képviselőjének december 19-én lezajlott közgyűlésünk napirendje előtt elhangzott bejelentését.

Rajongó szeretettel és soha nem lankadó tisztelettel övezett 168 éves főiskolánk most lett felruházva régi egyetemi mivolta mellett, annak kifelé is megnyilvánuló ama jogaival, melyek erejénél fogva egykori szeretteit, arravaló érdemeik szerint doktorokká, vagy a főiskola magántanáraivá fogadhassa, illetve mozdíthassa elő. Ezt az örvendetes bejelentést még fokozta és a közgyűlés minden egyes tagjára kiterjesztette a magyar fatermelés kedvezményei meghosszabbításának kellemes híre.

Fáradhatatlan ügyvezetőnk jelentésének a szegényes taglétszám 7%-os apadására, valamint a tagsági díjak 30.000 pengős hátralékára vonatkozó része úgy hatott az örömtől viharzó lelkekre, mint a virágba-szőkcent kertre a nvári jégverés! Felocsúdas után, a számadatok során arra a tudatra ébredtünk, hogy a földművelésügyi kormány nagylelkű támogatása és a fuvarlevélakció elmaradása esetén egyesületünk valószínűleg kénytelen volna tetszhalottá válva, működését ideiglenesen beszüntetni.

Nagy baj van nálunk az anyagiakban, de nagy sajnálattal kell kijelentenem, hogy még nagyobb és pusztítóbb bajokat látok a lelkiekben.

A közel négy és félezer taglétszámú Mérnöki Kamarának a mostani nehéz időkben nincsen szüksége külön hivatalos közlönyre. A gazdag és hatalmas Magyar Mérnök- és Építész-Egylet háromezret meghaladó taglétszáma mellett az idők gazdasági terheinek nvomása alatt már ez év február havában jónak látta a Technika és Közgazdaság, valamint a Tűzeléstechnika külön füzeteinek takarékosági okokból való időleges beszüntetését. Ebben a hatalmas egyesületben tömörül a magyar mérnökség egyeteme — az egyetlen erdőmérnökség kivételével. Ennek az egyesületnek kilenc szakosztálya a magyar mérnökség minden egyes ágazatának működési teret nyújt az erdőmérnökség kivételével. Az egyesületnek tizenegy autonóm vidéki szakosztálya működik. Ennek a terjedelmes szervezetnek egyetlen, kéthetenként megjelenő Közlöny az orgánuma. Ebben látnak napvilágot az összes mérnöki tudománvok legelvontabb elméleti tanulmányai, magas színvonalú tudományos értekezései, valamint az egyszerű, de életbevágó tudósítások. Az intelligens magyar gazdaközönséget az OMGE kebelében az egyetlen Köztelek kielégíti. Tovább is folytathatnám az országos érdekeltségek több egyesülésénél, úgy azt látnánk, hogy mindenütt megértették az idők intőszavát, az erdőgazdasági érdekelttség egyedüli kivételével.

Az utóbbi időkben olyan jelenségeket tapasztalunk úgy az egyes üzleti élet, mint a magánérinkezés terén, hogy fájdalomtól szorul el a szívük azoknak, akik a világhíres selmeci hagyományokat, kartársi szellemet lelkükben teljes épségükben megőrizték és elhatározásaik, cselekedeteik idején némileg annak a sugalmát is tekintetbe vették.

Nem igen tévedek talán, ha azt mondom, hogy nagyon kevesen vannak közöttünk olyanok, akiknek elei Árpád vezérrel jöttek e hazába és ennek dacára olyan erővel fogott meg bennünket a turáni ősi átok, mintha valamennyien — egyaránt a Dontóiek egyenes leszármazói lennénk.

A foszladozó trianoni béke, terület és érték szerint mérve, erdeink 90%-át rabolta el; majdnem megfelelő arányban apadtak az érdekeltség személyzetéből a birtokosok és az erdőmérnokok, úgy hogy az érdekeltség mai főszáma alig tesz 1200-at.

A mai válságos időben, amikor a szükség olyan nagy, hogy a kormányhatalmat egyegyed éven belül másodízben kényszerítette a nyugdíjasok már eddig is jól megtépett, nyomorúságos irhájának újból való megnyírására, úgy hogy az olló már legfőbb helyen az elevenben jár, ennek a mi legyengült érdekeltségünknek a turáni átok nyomán, a pártos széthúzás, egyéni hiúság és személyes gyűlölködés hatása alatt a harmincezer pengő tagdíjhátralékos országos egyesületen kívül még három, önállóságát makacs féltékenységgel őrző, de emellett tengődő vidéki egyesületre van multhatatlan szüksége.

A szaktudományoknak meg pont ebben az eszmetermelő, megelégedett, boldog világban olyan bőséges forrásai nyíltak meg, hogy éppen, négy folyóíratra van szükség, hogy azok mind sürgősen napvilágot lássanak és táplálhassák az 1200 főnyi, sorsával teljes harmóniában élő, megelégedett, egyedül a tudásra szomjúhozó lelket.

Nincs tanácsadásom. Tudja, érzi minden igaz lélek, hogy mi a teendő!

Csak az az óhajtasom, hogy a szeretet és béke szent ünnepe szabadítsa fel lelkeinket a turáni átok alól, hogy a ránkvirradó — talán jobb — újesztendőt az ősi és hagyományos szeretetben eggyéforrva köszöntsük, hogy:

Gaudeamus igitur...

1931 december 24-én.

K—H₂O.

Megjegyzések „Deliblát és az Alföldfásítás” cikkhez. Ajtay Jenő ömértósága az „Erdészeti Lapok” folyó évi V. füzetében a fenti címen egy általam nagy figyelemmel olvasott, érdekes cikket közölt, melynek IV. fejezetében a csemetenevelést állami feladat gyanánt jelöli meg!

Méltóztassék megengedni, hogy ezen fejezetre néhány sorban reflektálhassak.

Nem mulaszthatom el mindenekelőtt, hogy meg ne hajoljak a cikkíró ama gavalléros és feltétlenül korrekt bevezetősorai előtt, melyben a magáncsemetekerteket és magánfaiskolákat, mint jövedelemhajtó egyéni vállalkozásokat, aposztrofálja!

Tény az, hogy ma semminemű tőke nem helyezkedik el anélkül,

hogy legalább kilátása ne legyen arra, miszerint tökéje, munkája, fáradsága a vállalatnak legalább a rendes magánkamatáb-nagyságú hozadékkal jutalmazva legyen! Azonban nem itt a hiba, hanem ott — s én is országos vonatkozásban szólva, tisztelettel a kivételek előtt — hogy némely faiskolában legalább is, nem annak a vidéknek megfelelő csemetét nevelnek, ahol azok felhasználva lesznek! Az, hogy olcsóbban, vagy drágábban lesz-e a szükséges csemete előállítva, nézetem szerint, nem oly fontos, mint az, hogy azok a célnak legjobban megfelelőek legyenek.

Az Alföldfásításnál, az alföldi gyümölcsösök létesítésénél közvetlen tapasztalataim nincsenek, azonban nem vonom kétségbe, hogy megfelelő időpontban való ültetéssel, megfelelő minőségű csemete kirkásával, még akkor is teljes, sőt talán még jobb eredményt lehet elérni, ha az a csemete gyengébb, azonban jó, dúsgyökérzetű, mintha az erős, idősebb s így nehezebben fogamzik, fejlődésében gyakrabban visszaesik, mint a fiatal, életerős, reprodukcióra sokkal nagyobb mértékben képes vékonyabb, de életképezebb csemete!

Alulírott Fejér megye déli részén — melynek, mint Kismagyar Alföldnek viszonyai a Nagymagyar Alföldnek viszonyaival sokban megegyeznek — évtizedek óta gazdálkodva, tapasztaltam, hogy ott tényleg fontos, miszerint erőteljesebb gyümölcs- és más fák ültetése, mert ellenkező esetben ki vannak téve a fához nem szokott, a fák szeretetétől messzeálló földműves lakosság vandalizmusának!

Méltóztassék megengedni, hogy ama kitételre, miszerint csak az állam tud erőteljeset és olcsót nevelni, azzal a megjegyzéssel válaszoljak, hogy erre sem magán-, sem az állami vállalkozás nem képes! Olcsón lehet előállítani, de erőteljes csemetét — hacsak az üzemi költségeket el nem engedjük — olcsón adni nem, csak ajándékozni lehet.

Távol álljon tőlem az, hogy az állam gazdálkodását bírálni óhajtanám, azt azonban határozottan állítom, hogy ha az államilag előállított csemeték összes költségeit — kezdve a talajtőke, a befektetett tőke, az üzemtőke, a szellemi vezetés, felügyelet, stb. költségein át — felhasználjuk s ahhoz hozzáadjuk a magánvállalkozás által fizetett 30% adó-, reklám- és üzleti költséget, akkor az állami termelésben előállított csemete ugyanannyiba, sőt többre fog kerülni, mint a magánvállalkozás útján előállított csemete. Utalok e tekintetben a M. Kir. Földművelésügyi Miniszter 30.300—I—2—1931. számú hirdetményére, mely a csemetekereskedelem által kibocsátott árjegyzéknél több, mint 30%-al olcsóbb csemetét nem ad, pedig ez az úgynevezett önköltségi ár! Ha egyéb nem, tehát a csemeteforgalom utáni — ami többmillió darabra megy — adó vesz el az állam részére s ennyivel feltétlenül többre kerül az állami akció, mint az a papiroson kimutatva van.

Hogy az állami csemetekertek jobb, vagy szebb csemetéket tudnának előállítani, vagy hogy ilyenek előállítására a magánvállalkozások csemetekertjei képtelenek lennének, azt kétségbe kell vonnom! Lehetséges, sőt valószínű is, hogy egyes csemetekertek — minél olcsóbb ter-

melés céljából — sűrűállású, nem megfelelő erősségű csemetéket is szállítanak, de ezt módjában van minden szakértőnek ellenőrizni s módjában van attól a faiskolától, mely nem megfelelő anyagot szállít, bizalmát egyszersmindenkorra megvonni. Feltétlenül előtérbe nyomul itt az a tétel, hogy erdészeti magvakat és csemetéket csak megbízható, kipróbált helyekről vásároljunk.

Hogy a magánvállalkozások versenyeznek, mert létfenntartásuk érdekében kénytelenek versenyezni az állami faiskolákkal, a fentiekben bizonyítva van s ezt mindaddig fogják is tenni, amíg a magánvállalkozásba tartozó üzemeket az állam teljesen ki nem sajátítja, a csemetenevelés állami szocializálása által egzisztenciájukat lehetetlenné nem teszi s őket, mint adófizetőket és csemetekert-tulajdonosokat, a föld színéről el nem törli!

Végül még egyet a csemeték erősségét illetőleg! Elismerem, hogy szükség van rá, miszerint erős lombfacsemetéből 1 centiméternél vékonyabb egyes helyeken ki ne ültetessék, azonban nagy általánosságban ezt feltétlenül kikötni nem lehet, mert az ily nagy csemete ültetési költsége ötszöröse annak, mint amennyibe fiatalabb, életképes csemetékkel való erdősítés költsége kerül.

Ott, ahol erre, mint az Alföldfásításnál, vagy kopárosok és futóhomok megkötésénél és beerdősítésénél, szükség van, ott erdősítsünk ilyen csemetékkel s hogy ha kell, állami támogatással segítsük elő, közérdekből, az erdősítések kifogástalan keresztülvitelét. Normális körülmények között, főleg magánerdőgazdaságnál, azt keresztülvinni nem tudjuk, hogy nagy költséggel, idősebb csemetékkel telepítsünk.

A gyakorlati életből merített példával igazolhatom fenti állítást, amidőn utalok arra, hogy az egyik dunántúli erdőgazdaság két éves erdei fenyőcsemete ültetésével nem, csak egyévesek kihelyezésével tud jó eredményt elérni.

Levonva a két cikkből a tanulságot, azt hiszem, az adott viszonyok között Ajtay ömértóságának is igaza van, viszont nem lehet elvitatni annak az álláspontnak a helyességét, ha egy erdőgazdaság, gyakorlati tapasztalatok alapján, fiatalabb, kevésbé erős, de fogamzóképes csemetékkel más klimatikus viszonyok között ugyanolyan, sőt jobb eredményt ér el, mint a másik vidék az ő vidékén kiültetett erősebb csemetékkel.

Sárközy Viktor.

A Budapesti Mérnöki Kamara jelentése az 1930. évi működéséről. A Budapesti Mérnöki Kamara még az elmúlt év december havában tette közzé az 1930. évi működéséről szóló jelentését. Jelentésében nagy hozzáértéssel és szetrettel tárgyalja mindazokat a kérdéseket, amelyek a mérnöki társadalmat a mai rendkívülien súlyos gazdasági viszonyok között elsősorban foglalkoztatják. A jelentés szerint az ország szomorú gazdasági helyzete, az ipar és kereskedelem nyomasztó pangása, a nehéz pénzügyviszonyok a mérnöki kar amúgy is vígasztalan helyzetét még súlyosabbá tették. A csonka országban ma közel 9000 mérnök küzd a megélhetésért. Bár a roha-

mosan fejlődő technikai élet a mérnöki kar részére a régebbi állapotokhoz viszonyítva jóval több munkaalkalmat teremtett, a mérnőkök megélhetése és megfelelő életszínvonaluk fenntartása még sincsen biztosítva. A Mérnöki Kamara e szomorú helyzet elkerülhetetlen következményeit látva, ezidőszent oly módszerek felkutatásával és kidolgozásával foglalkozik, amelyek a munkanélküliség következtében beállható rendkívüli gazdasági és társadalmi veszély elhárítására alkalmasak. A Mérnöki Kamara úgy véli, hogy szükségmunkaalkalmak teremtésével és ezek körében a munkanélküliek megszervezésével lehet a bajokon átmenetileg részben segíteni.

A jelentés többek között az elmúlt év erdőgazdasági tevékenységével is foglalkozik. „Hiábavalónak bizonyult minden erőfeszítés, amellyel az érdekeltségek, közöttük a Mérnöki Kamara is, az Alföld-fásítás és a kopárfásítás munkálatainak legalább az eddigi szerény keretekben való folytatását szorgalmazták. Cáfolhatatlan statisztikai adatok igazolják, hogy ezek a munkálatok mind külkereskedelmi szempontból, mind ipari nyersanyagok hazai forrásból biztosítása, mind a részben parlagon heverő vagy nem kellően kihasznált földterületek hasznosítása s a mezőgazdasági termelés átszervezése, mind a klimatikus viszonyok javítása, mind pedig nagy munkástömegek munkával ellátása s ebben a körben az ipari munkásfőlölségnek a városból a faluba való visszavezetése szempontjából kivételes jelentőséggel bírnak — s mégsem sikerült e munkálatok folytatását biztosítani”

Ugyancsak ismételten sürgette a Mérnöki Kamara a közérdekű új erdőtörvénytervezetnek a törvényhozás elé való mielőbbi terjesztését, tekintettel arra, hogy az új erdőtörvény az erdők fenntartásának fokozottabb biztosítása, a rendszeres gazdálkodásnak s annak keretében a szakszerű felújítás és erdőápolásnak az összes zámottevő erdőgazdaságokra való kiterjesztése ezzel az erdőgazdasági többtermelés szolgálata mellett a magánerdőmérnöki kar tevékenységének tágabb teret nyitna.

A 92. oldalra terjedő jelentés egyébként az alant felsorolt fejezetekben tárgyalja a Mérnöki Kamarának az elmúlt év folyamán kifejtett működését. És pedig: I. A mérnöki kar általános helyzete. II. A magánmérnőkök. III. A közszolgálatban álló mérnőkök. IV. A magánalkalmazásban álló mérnőkök. V. Mérnöki Társadalmi mozgalmak. VI. A mérnőkök önkormányzata. VII. A Mérnöki Kamara, illetőleg a mérnöki kar képviselte a törvényhozásban és a törvényhatóságok területeiben. VIII. A Budapesti Mérnöki Kamara tevékenysége: A) Jogalkotás és törvénykezés, B) A Kamara közgazdasági tevékenysége, C) A Kamara belső tevékenysége. L. S.

A Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskola évkönyve az 1930—31. tanévről. Az elmúlt év december havában megjelent évkönyv a már 168 éves főiskolának az 1930—31. tanévben kifejtett működését és a főiskolán az év folyamán lezajlott fontosabb eseményeket ismerteti. Az évkönyv mindenekelőtt Magyarország Főméltóságú Kor-

mányzójának a főiskolán tett látogatásáról emlékezik meg, amely legmagasabb látogatás úgy a tanári kart, mint a főiskola személyzetét és hallgatóságát a legnagyobb örömmel töltötte el. Majd megemlékezik a magyar egyetemi és főiskolai tanárok baráti szövetségének Sopronban tartott összejöveteléről és a főiskolán tett látogatásáról is. Az évkönyv a tanári karban történt kitüntetések, megbízások, valamint a tanári kar irodalmi munkásságának támogatására kiutalt segélyek és kiosztott ösztöndíjak ismertetése után a főiskolán ezidőszereint érvényben lévő szervezeti és ügyviteli szabályzatnak, továbbá a jelenleg érvényben lévő rendszabályoknak kivonatát ismerteti.

Az évkönyvből többek között megtudjuk, hogy a főiskolán az 1930/31. tanévben 11 bányamérnök, 1 vaskohómérnök, 1 fémkohómérnök és 5 erdőmérnök, összesen 18 szigorló mérnök szerzett oklevelet és 1 külföldi erdőmérnöki oklevél honosítottatott. Az említett tanévben beiratkozott a főiskolára 140 hallgató. A főiskola kötelékében álló, be nem iratkozott hallgatók száma 60 volt. Az összes létszám 200 fő. Az 1931/32. tanévben az I. évfolyamra 11 bánya-, 7 vaskohó-, 2 fémkohó- és 18 erdőmérnök-hallgató, összesen 38 hallgató iratkozott be.

Az évkönyv mindezekon kívül a főiskola tisztikarát, tanszemélyzetét, hivatali és egyéb személyzetét, a főiskolán rendszeresített tanzékeket, továbbá a főiskola tanári karának és segéd-tanszemélyzetének irodalmi és egyéb működését, a tanulmányi kirándulásokat és a Növénytani Intézetet és Botanikus kertet ismerteti.

Végül az évkönyvhöz csatolt függelék a főiskola tanulmányrendjén kívül a főiskola egyes intézményeiről, a beérkezett adományokról, valamint ajándékokról, továbbá a hallgatókról összeállított részletes statisztikai adatokat ismerteti.

L. S.

Az akácsorfa fatömeg- és növekvési táblái. Ismételten felhívjuk t. tagtársaink szíves figyelmét Fekete Zoltán főiskolai tanárnak az Erdészeti Lapok 1930. évi július—augusztus havi füzetében már ismertetett „Az akácsorfa fatömeg- és növekvési táblái” című munkájára, amely az elmúlt év folyamán a soproni m. kir. bányamérnöki és erdőmérnöki főiskola könyvkiadó-alapjának kiadásában jelent meg s ott 3 P-ért beszerezhető.

Tájékoztatás céljából közöljük, hogy a könyv a földművelésügyi miniszter úr megbízásából végzett adatgyűjtés és helyszíni felvételek alapján készült és az a célja, hogy a földtulajdonosoknak, mezőgazdáknak, mező- és erdőgazdasággal foglalkozóknak, sőt gazdasági és erdészeti szakértőknek is könnyen kezelhető táblázatokat szolgáltatson, úgy az egyes akácfák, mint akácfasorok fatömegének meghatározásához.

Minthogy a táblázatokból a növedék és a nyesés útján termelhető faanyag kor- és termőhely szerint is meghatározható, — a táb-

lázatok módot adnak a fasorok legokoszerűbb vágásfordulójának a kipuhatólására is.

A könyv népszerűen írt használati utasítást ad a táblázatok alkalmazására nézve s gyakorlati példákat tartalmaz a táblázatok használatának könnyebb megértésére.

Figyelemmel arra, hogy a táblázatok — különösen a szakemberek számára — szinte nélkülözhetetlenek, melegen ajánljuk a könyv beszerzését.

Német erdő — német fa különleges kiállítása. A Famunka-Szövetség és az Erdőgazdasági osztály munka-választmánya, amelyhez a következő hatóságok és szervezetek tartoznak: úgymint a birodalmi földművelésügyi és népjóléti minisztérium, a porosz földművelésügyi minisztérium, az uradalmak és erdőgazdaságok, a birodalmi erdőgazdasági tanács, a Német Erdészeti Egyesület, a Német Erdőbirtokos Szövetkezeteknek birodalmi Szövetsége és a Famunka-Szövetség 1932. évi január hó 30-tól február hó 7-ig tartandó 7-ik („Grünen Woche Berlin”) berlini zöldhéten a német fa érdekében kiállítást rendez.

A kiállítás a következő csoportokat fogja felölelni: Eshedig: az I. csoport „Az erdész munkája” cím alatt az erdő telepítését, a faállomány nevelését, a talaj ápolását és a német erdőgazdaság gazdasági nézőpontjait ismerteti.

A II-ik csoport a német erdők produktumait, a fa előnyös felhasználását és a fa értékesítésének új útjait mutatja be.

A III-ik csoport a német fából készült erdőgondnokságot tárja elénk. Ebben az új időkre jellemző erdészothonban a fából való építkezéstől kezdődően az utolsó legkisebb háztartási cikkig minden fából lett előállítva.

Egy másik csoport a fának az erdőből a kész termelvényig való hosszú útján a fa feldolgozását mutatja be oly célzattal, hogy különösen a városi látogatók a német fagazdaság terjedelméről és sokoldalúságáról megfelelő tájékoztatót nyerjenek. A kiállítás területén a laikusok által is könnyen megérthető szakelőadásokat is fognak tartani.

A különleges kiállítás az erdőgazdasági osztálynak ipari részével is ki lesz egészítve. Az ipari rész keretében kiállítják a német erdő- és fagazdaság összes szükségleti cikkeit is.

Közelebbi felvilágosítással az „Arbeitsgemeinschaft Holz” (Berlin SW, 11. Dessauer Str. 26) szolgál. (A Wiener Allgemeine Forst- und Jagd-Zeitung 1930. évi 48. számából.)

Európa legnagyobb vadvédelmi területe a Csehszlovák állam tulajdona. Hohenlohe-Oehringen Kristóf herceg a Magas-Tátra erdőségeiben egy hatalmas vadasterületet létesített, amely az egyedüli Európában. A vadvédelmi terület, beleértve a hozzátartozó vadász-

területeket is, kereken 100.000 hektár kiterjedésű és a Javorinán és Bialkán kívül magában foglalja a Kunzellsbellpatak és a Beler mészapok környékét is. A Zergén kívül Európának úgyszólván valamennyi vadját fel lehet itt találni. Igaz vadászszeretettel gyűjtötték itt össze a hiányzó vadakat, sőt még Amerikából is hoztak ide vadat. A Kaukázusból és Amerikából hozott szarvasokat, továbbá hiúzokat, vadmacskákat és medvéket itt a szabadban a leggondosabb ápolásban részesítik. Még ma is él itt mintegy 1000 darab kihelyezett zerge és egy magányos bizon is itt éli a vadörök hűséges felügyelete mellett méltóságteljes napjait. Amikor a tulajdonos öt évvel ezelőtt meghalt, a Cseh-Szlovák állam — miután előzőleg nem akarta az öreg herceg vadászpasszióját korlátozni, — érvényt szerzett a békeszerződésekben biztosított jogának és a múlt évben állami tulajdonba vette a Poprádi tó és a Magas-Hagi körüli erdőket, így most már a Javorina is a cseh állam birtokában van. Úgy hírlik, hogy a birtok vételára egy és egy-negyed millió dollár volt. (A Wiener Allgemeine Forst- und Jagd-Zeitung 1930. évi 48. számából.)

Oroszországban nagy a hiány erdészeti szakemberekben. A legutóbbi hivatalos nyilatkozatok szerint az orosz szovjetköztársaságnak a meglevő személyzeten kívül szüksége van még a magasabb képesítésű erdészeti személyzetből 1870 erdőmérnökre, 800 erdőgazdasági vezetőre és 500 technikusra.

A tanulmányi és kísérleti intézményeket nagyvonalúan kívánják kiépíteni. A leningrádi intézetet kísérleti erdőségeivel és mintafarmjával akadémiává akarják fejleszteni. Valamennyi technikai főiskolát erdészeti fakultással fogják kiegészíteni. Továbbá kíváló külföldi erdészeti szakembereket akarnak meghívni. Az erdő-törvénynek újra való átdolgozása is tervbe van véve.

(Wiener Allgemeine Forst- und Jagd-Zeitung, 1931 december 4-iki 49. számából.)

38. kimutatás a m. kir. bányamérnöki és erdőmérnöki főiskolai Segélyző Egylet *alaptőkéjének gyarapítására* 1931 július 26—december 18-ig az erdészeti társadalom részéről befizetett adományokról.

Adományokat küldtek: Berényi Péter 2, Buchalla Jenő 2, Kósa Gyula 2, Surjánszky Kálmán 5, Terray Gyula 6, Zsák Lajos 4 P-t.

A jelen kimutatás szerint befolyt összeg 21 pengő, amelyhez hozzáadva a már előzőleg kimutatott befizetések összegét, a gyűjtés eddigi eredménye 6,835.04 pengő.

A Segélyző Egylet csekkszámhlájának száma 57936.

Sopron, 1931 december 18.

Széki János

főisk. tanár, a Segélyző Egylet elnöke.

Esti kereskedelmi szaktanfolyam. Február 1-én nyitja meg a *Budapesti Kereskedelmi Akadémia* új 5 hónapos tanfolyamát. Az előadásokat hetenként négyszer, este 1 $\frac{1}{2}$ —9-ig tartják. Rendes tantárgyak: könyvvitel (mérlegelmélet, átíró módszerek is), számtan, levelezés stb. A tanfolyam keretében kis létszámú csoportokban német, francia és angol nyelvtanítás is van. A tanfolyam végeztével a vizsgázók bizonyítványt kaphatnak. A beírások, tekintettel a karácsonyi szünetre, már megkezdődtek és naponta d. e. 8—1-ig és este 1 $\frac{1}{2}$ —8-ig, december 20-ig, majd folytatólag január 7-től a megnyitás napjáig (szombat este kivételével) az igazgatósági irodában, V., *Alkotmány-utca 11.* (telefon: 20—5—47.) tartatnak. Tájékoztató a kapusnál is kapható.

Hibaigazítás. Az 1931. évi XII. füzetben „Az ákácültetés sürősége” címen megjelent közleménybe a következő értelemzavaró sajtóhibák csúsztak be:

1. Az 1063. lapon felülről a 3. sorban „legfőbb” helyett „legtöbb” a helyes.

2. Az 1063. lapon alulról a 10. sorban „erdőszerelés” helyett „erdőnevelés” a helyes.

3. Az 1064. lapon felülről a 14. sorban „tényként” helyett „tényezőként” a helyes.

4. Az 1065. lapon alulról a 14. sorban „csemetetávolság” helyett „sortávolság” a helyes.

Bund Károly síremlékére adakoztak: Ajtay Jenő 5 P, Országos Erdészeti Egyesület tisztkara 100 P, Nasici Taningyár 25 P, Rimamurány—Salgótarjáni Vasmű R.-t. 50 P, Pestszentlőrinci Parketgyár 15 P, Magyar Erdőbirtokosok R.-t. 50 P, összesen 245 pengőt.

